

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1616/2019
13.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Весне Поповић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Соња Савин, адвокат из ..., против тужених "Adria Media Group" ДОО Београд и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранислав Глогоњац, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 144/18 од 23.08.2018. године, у седници већа од 13.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 144/18 од 23.08.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 144/18 од 23.08.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 608/17 од 29.01.2018. године, у ставу 1. изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени "Adria Media Group" ДОО Београд да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде угледа и части исплати 100.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 29.01.2018. године до исплате у року од осам дана по пријему пресуде. У ставу 2. изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени "Adria Media Group" ДОО Београд да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на приватност објављивањем личног записа без пристанка тужиоца исплати 50.000,00 динара са законском затезном каматом од 29.01.2018. године до исплате у року од осам дана по пријему пресуде. У ставу 3. изреке, обавезан је тужени ББ из ..., одговорни уредник, да правноснажну пресуду објави без коментара и без одлагања о свом трошку најкасније у другом наредном броју новина од дана када је пресуда постала правноснажна. У ставу 4. изреке, тужени су обавезани да тужиоцу солидарно на име трошкова поступка исплате 207.100,00 динара са законском затезном каматом од 29.01.2018. године до исплате у року од осам дана од пријема пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 144/18 од 23.08.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена је пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 608/17 од 29.01.2018. године. Одбијен је као неоснован захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да, ако овај суд нађе да ревизија није дозвољена по Закону о јавном информисању и медијима, да се о њој одлучи као о изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 126. ст. 1. и 2. Закону о јавном информисању и медијима ("Службени гласник РС" бр. 83/14 и 58/15) је прописано да је ревизија дозвољена против другостепене пресуде, ако је тужбени захтев одбијен, с тим што у парници по тужби за накнаду штете такву ревизију могу да изјаве и тужилац и тужени. Како је у овом спору тужиоцу досуђена накнада штете, то нема места за изјављивање ревизије по наведеној одредби Закону о јавном информисању и медијима.

Одредбом члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/2014 и 87/18) је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права. О основаности и дозвољености те ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за посебну ревизију у овом спору, Врховни касациони суд налази да они нису испуњени. О захтеву тужиоца за накнаду штете због објављеног текста у јавном гласилу који је садржао неистините информације о тужиоцу које су му причиниле душевну патњу и о праву тужиоца за накнаду штете због тога, нижестепени судови су одлучили у складу са устаљеном праксом овог суда која је усаглашена и са праксом Европског суда за људска права код исте чињеничне ситуације. Отуда пресуда тог суда која се наводи у ревизији није применљива у овом случају. Како се у ревизији не наводе други разлози због којих би требало исту прихватити као посебну, то је и одлучено као у ставу првом изреке.

С обзиром да изјављена ревизија није дозвољена ни према вредности предмета спора, нити по посебном закону, то је иста одбачена ставом другим изреке на основу члана 413. у вези члана 403. ЗПП.

**Председник већа
судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић